

A vezetői befolyás forrása

Amint látjuk egy tágabb dimenziós kézdelem színtere.

Nemcsak a mindennapokban tapasztalt, sokszor emberfeletti kézdelemben kell helyt állnunk, hanem egy természetfeletti kézdelem részesei is vagyunk. Gyakran úgy érezzük, hogy a mindennapok kézdelmei is erőnk felett valók, és még nem is beszélünk arról, hogy mássokat befolyásoljunk a jóra. Lehetséges-e befolyásolni legalább a közvetlen kapcsolatunkban levőket, vagy - egy globális kultúra sodrásában - végleg elvesztjük befolyásunkat? Legtöbbször egy párnyi, jelentéktelen pontnak érezzük magunkat a mai világ formálásában. Igaz ez az egyéni életünkre, de igaz a kis közösségeinkre is.

Elizeus

Értéket nem lehet elhárítani, nagy büntetés adhat nekünk. Van lehetőségünk befolyásolni a világot, függetlenül attól, hogy emberileg milyen eszközökkel rendelkezünk. Ha Isten elv egy feladatra, akkor biztosítja az eszközöket is. Isten időnként azert ad lehetetlennek tűnő feladatokat, hogy az Ő neve dicsőítse meg, ne a miénk. Elizeus erre a szolgálatra lett elhívva. Amint a keresztény nagyszerűen látható, hogy Isten képes megváltoztatni a körülöttünk lévőket, és a rájuk bízott feladathoz biztosítja az eszközöket. Elizeus szolgálatát nagyszerű csodák kísérik, és a békesség prófétájaként megváltónk előképe lett.

Á

Egy beteljesült élet

Menjünk el most az Isten keresztény

Elizeus életének utolsó napjaihoz. Ahogy ott állunk a beteggyógyásznál, egy megdöbbentő, és talán egy kicsit igazságtalan kórt látunk. Ez az a megbetegedett Elizeus olyan betegséggel, amelybe bele is halt, és lement hozzá Jós, az Izrael királya, és arcára borulván sőt az Isten mondta: "Édes atyám, Édes atyám! Izrael székerei és lovagjai!" (2Kir 13:14) III és Őve ragadtatott el, bárm volt az életben egy bukás, amikor elmenekült a Jézabel elől, és meg akart halni. Elizeus azonban 70 év teltével, hűségese szolgálat utján halálra betegséggel esett. Kicsit másként képzelnék el egy ilyen életművet. Ha rájuk lenne bízva, máris sorsot adnának Elizeusnak.

Isten Igéje

azonban képes helyre tenni emberi elkövetéseinket. Péter apostol azt mondja: "Mert kézzel a miénk senki sem csinálhat meg, és senki sem halálra ítélt meg: Mert ha a miénk, az Istennek a miénk; ha meghalunk, az Istennek halunk meg. Azert akármilyenünk, akármilyenünk, az Isteni vagyunk" (Róm 14:7-8). A halál tálra fellelmetes, de Krisztus kézzel a miénk tekintetünk rá. Jézus halála elvette annak fellelmetességét. Matthew Henry írja: "Ének a feje a mennyben van, nem kell fellelmetes a lábát a sárba tenni."

Az idős

próféták ott fekszik a halálos ágyán. Joás, Izrael királya, meglátogatja és így szól: "Édes atyám, Édes atyám! Izrael szekerei és lovagjai!" Joás felkiáltása kifejezi, hogy a próféták voltak a nemzet legnagyobb védelme, és most távozásával eltűnik egy láthatatlan, nagy lelki védőfal az ország körül. Isten napjainkban ma is igaznak kell ennek lennie. Kinyezetünk jásáte és védelme Isten prófétái napjaink aktív jelenlététől függ. Egy más királyság kinyveti vagyunk. Olyan üzenetet képviselünk, amely befolyásolja az emberek és nemzetek sorsát.

Ahogy Elizeus visszatekint az életére, nyugodt lehet, hogy jól elvégezte a dolgát. Egész életünk felkészülés erre a végére. Jár lenne abban a tudatban lenni, amikor odaérünk, hogy mindent megtettünk, amit el kellett végeznünk - nem éltünk hiába. Elizeus élete bemutatja azt az igazságot, amit a Páldabeszédek kinyvetben találunk: "Az igazak ísványe pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes dőlig" (Páld 4:18). Arra lettünk elhívva, hogy befolyásunk delon távozzunk, nem pedig az alkonyán. Hogyan lehetséges ez olyan élettel, amely fizikai leépülésen és halálra vezet?

Elizeushoz hasonlóan áldást jelenthetünk a halálos ágyunkon is

2Kir

13:15-19-ben egy kőnő találkozik - az ájjal-nyállal. Elizeus egy szimbolikus cselekedettel sikergeti, lelkesíti a királyt Isten ellenségeinek megsemmisítésére. Tudja, hol van az igazi ellenség, és hol kell harcolni ellene. Ő maga már nem képes kifizetni az ájt, de ott a keze az ifjú királyon. A közráttel által a felhatalmazást továbbtja. Próbálja felkészíteni a megalkuvás fiatal királyt, hogy bátran szálljon szembe az ellenséggel. A szakártelem és a királyi hatalom álmagban nem garancia az ellenség legyőzésére. A győzelem forrása máshol van elrejtve. Nem lehet fizikai erőviszonyok alapján kiszámítani a győzelmet. Bálc Salamon a kinyvetkezőt mondja: "Nincs bálc, és nincs ártelem, és nincs tanács az árr ellen. Készen áll a kő az átközvetnek napjára; de az árr a megtartás!" (Páld 21:30-31).

Elizeus ájra a

kezébe veteti a nyilakat. Azt parancsolja neki, hogy lövön a poros földbe. Elizeus a lelki szemeivel látja a napot, amikor napon végleges győzelmet arat. Látja Isten ellenségeinek megsemmisítését. Joás azonban nehezen akarja ájtvenni ezt a látást. Ágy áll ott előttünk, amint folszegen tartja a nyilakat, mint egy szögyellős tődzser, aki egy áreg, szenilis ember hárbortjának próbájl eleget tenni. A tártnetből kiderül, hogy egyáltalán nem volt lelkes a kőnő kinyvet gyakorlatában. Vajon miért nem lelkesedik? Miért nem veszi ájt a tázet, ami mág most is ott van a haldoklás próféták szemeiben? Ez egy valóságos háború utánsa volt. Elizeus próbálta lejtzeni a jvöt. Az egyik ok az lehetett, amiért Joás nem lelkesedett, hogy egy bolondos jtknak érezte. Tá gyermeteg egy racionálisan gondolkodó, fiatal felnőtt számára. De minden bizonnyal lehetett egy ennél is fontosabb oka a lelkesedés hiányának. Joás egyszerűen nem látott semmiféle kapcsolatot a poros földbe kilőtt nyilak és a későbbi győzelem között.

Istennek

pontosan ez a baja az imádságainkkal. Legtöbbször erőtlén az imaéletünk. Hacsak nem vagyunk katasztrófában, nem hisszük, hogy a kimondott szavak bűnt is eredményez. Elhinni, hogy az a nehézség, amit az üggyünk mellé kerülve elmondunk Istennek, megváltoztatja a világot. Ez a legnagyobb hitbűnünk. Töretlenül vagyunk kitartani a terveinkben, mert nevelésnek vérezzük, hogy az ott elmondott szavak valójában átformálják a világot. Ezért könnyen feladjuk a hitet a próbatételek útján. Egyes imádságok gyors változást kapnak, de Isten legtöbbször csak lassan és biztosan válaszol. Tudni akarja, hogy tényleg rajta van-e a szavaink teljesen, és valójában a dicsőségére fogunk-e hinni a változással. Ezért nem szabad könnyen feladnunk. A hitetlenségünk akadályozza meg leginkább Istent a változásában. A félszavakkal való kezdeményezés kudarcra van térteljes.

Jézus a

szóval a földön találkozott a legnagyobb, a számunkra is áthidalhatatlan, kihívással. Márk evangélista feljegyezi Jézus népszerűi látogatását. Ahogy felállt szombat a zsinagógában, a hallgatók kezdték egymást kordézetni: Honnan vette ezt a bölcsességet? Ismerjük a családját, a testvéreit, tudjuk, hogy mit várhatunk Tőle. Megdöbbentő az ítélet: "Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak nehézséget gyűjtött meg, rájuk vetve kezeit. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén" (Mk 6:5-6). Nem a kislétszám, a régi párt, vagy a kemény padok voltak az akadály. Sokkal inkább a sorokból megszólaló szkeptikus cinizmus volt az akadály.

A kis

elvért sok korlátozzák Isten hatalmát. Joás nem gondolja, hogy teljes győzelmet arathat, és győzelem le teljesen a szériákat. Ne mondd, hogy "lehetetlen", ha Isten azt mondta, hogy tedd meg. A gyenge végy is korlátozza Isten hatalmát. Akart Joás igazán harcolni? Vagy arra, hogy Széria veszítsen? Egyáltalán nem úgy nézett ki! Jézus azt kordézte a bethesdai beteg: "Akarsz-e meggyógyulni?" "Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?" - kordézte a vakot a jerikóton. Legtöbbször azért nincs, mert nem kordéztük. A Szentlélek olyan mértékben telt be, ahogy igazán végyünk rá.

Ha használjuk

az erőnk, akkor az nem kezd fog. Az újabb és újabb tapasztalatok erősnek, lelkesnek bennünket. Gedeonnak is azt mondta az Úr: Menj el ezzel a te erőddel! Joás nem lőtte ki az egész tőrt, hanem hárrom próbatételek útján abbahagyta. Ez volt a veszteség. Ha Isten adott egy tőrt nyelvésszót, mindet használjunk. Az ima fegyvere nem csak a sekélyes kordéseinkre áll a rendelkezésünkre. Sőt nem is arra adatott, hanem, hogy hegyeket mozgassunk vele. Azért, hogy kordézzük Istent, lehetővé adjunk Istennek, hogy hatalmas dolgokat tehessen életünkben és mások életében, a világ életében. Tanuljunk meg kordéni és kitartani a kordéseben. Ne adjuk fel hárrom próbatételek útján. Valaki azt mondta: "Az ima nem csupán része a munkának, az ima a munkánk... a tőrt ennek a tisztogatása." Amikor legközelebb azt mondod: "Már csak imádkozni tudok", gondoldj arra - ez a lehetőleg kezdete, nem pedig a vége!

Elizeushoz hasonlóan ÁjldÁjst hagyhatunk magunk utÁjn, amikor elmegyÁ¼nk

â€žAzutÁjn meghalt Elizeus, Ás eltemettÁk. A moÁjbita portyÁjzÁ³ csapatok pedig az orszÁjgba tÁrték a kÁvetkezõ esztendõben. Ás tÁrtÁnt, hogy egy embert temettek, Ás mikor meglÁttÁk a csapatokat, gyorsan odatettÁk azt az embert az Elizeus sÁ-rjÁjba; de a mint odajutott Ás hozzÁjÁrt az Elizeus tetemeihez, meglevenedett Ás lÁjbaira Ájllott." (2Kir 13:20-21)

Elizeus

ÁletadÁ³ szolgálata nem fejezõdÁtt be a halÁjÁjval. Ahogy egy Áv mÁlva a csontjai mellÁ prÁbÁjltak helyezni valakit, Áletre kelt. KÁ¼lÁnÁs, egyedÁ¼lÁjllÁ³ tÁrtÁnt. CsupÁjn egy szemÁly Ált ezen a fÁldÁjn, akivel ez megtÁrtÁnt. MÁjtÁ evangÁliuma feljegyz, hogy JÁzus Krisztus halÁjkor a sÁ-rok megnyÁltak Ás sok elhunyt szent feltÁjmadt. CsupÁjn Elizeus kivÁjtsÁjga volt, hogy ebben is a MegvÁjtÁ³ elõkÁpe legyen.Á

Meg vagyok

gyõzõdve, hogy ez az eset mÁjst is elmond nekÁ¼nk. ArrÁ³ is beszÁl, hogy Elizeus ÁletadÁ³ szolgálata nem fejezõdÁtt be a halÁjÁjval. Mivel megszentelt Áletet Ált, mÁg halÁjla utÁjn is ÁjldÁjsos befolyÁssal volt az emberekre. Nem a kÁzÁpkori ereklyetisztelet megalapozÁjra van feljegyezve ez az eset, mint ahogy azok az esetek sem, amikor JÁzus, PÁter vagy PÁj ruhÁjÁnak ÁrintÁse gyÁgyulÁjst hozott. Hanem hangosan beszÁl arrÁ³, hogy bÁj a prÁrÁta meghalt, de Akit kÁpviselt, az Ál. Áol az Ásr, Ás Ó az ÁædvÁzÁ-tõ! JoÁs sÁ-rÁjja nem egy valÁ³sÁjgos vesztesÁgnek szÁlt, hanem a saját hitelensÁgÁgnek. Isten nyilvánvalÁ³vÁj tette, hogy Elizeus halÁjla utÁjn is van hatalma a kÁrÁ¼lmÁnyek megvÁjltoztatÁjra, a kÁzbelÁpÁsre, a helyreÁjllÁ-tÁjra. Sajnos ezt akkor sem fogadta mindenki hittel Ás lelkesedÁssel.

Isten ma is

Ál! KÁpes arra, hogy az Ájtadott Álet gyÁ¼mÁlcseit messze tovÁjbbnyÁjtsa szolgálj ÁletÁnÁl. Rousseau, Darwin, Nietzsche vagy Marx ÁrÁksÁge is tÁlÁlte a maga korÁjt - Ás megfertõztÁk a vilÁjgot istentagadÁ³ lÁjzadÁjsuk hamis rendszerÁvel. A JelenÁsek kÁnyvÁben azonban JÁzus Krisztus Ágy tesz bizonyÁjgot magÁjra³: â€žNe fÁlj; Án vagyok az Elsõ Ás Ás az Álõ: pedig halott valÁk, Ás Á-me Álek ÁrÁkkÁjn ÁrÁkkÁ Ámen, Ás nÁjlam vannak a pokolnak Ás a halÁjnak kulcsai" (Jel 1:18). Ahogy Elizeus Á¼zenete Ás szolgálata nem halt meg vele, Ágy ÁttÁrõink szolgálata, Á-rÁjsai ma is ÁjldÁjsos befolyÁjst Ájrasztanak a vilÁjgra. Ágy Isten mai szolgáljnak befolyÁjja, amelyet nem maguktÁ³, hanem JÁzus KrisztustÁ³ kÁzvetÁ-tenek, szintÁn ÁrÁkkÁrvÁnyü eredmÁnyt szerezhet.

VegyÁ¼k

pÁldÁjnak Elizeus ÁletÁt Ás halÁjÁj! MÁj lett-e a vilÁj azÁrt, mert megszÁ¼lettÁl? MegvÁjltok-e a dolgok kÁrÁ¼lÁjt, mert semmi sem volt fontosabb Isten akaratÁjnÁj? A vilÁj nagy ÁjllamfÁrfiai, filozÁ³fusi rÁg letûntek, de JÁzus Krisztus ma is Ál. Ó az Elsõ Ás az UtolsÁ³. Azt mondja, hogy nÁjla van a hatalom az Álet Ás a halÁj felett. NÁjla van a hatalom az ÁrÁk Álet felett! Ha Álõ

kapcsolatban vagyunk Krisztussal és Szentlelke bennünkkel, akkor akár mi is lehetünk benne, hogy Isten áldását kapjuk. Bár lehetünk ennek az üzenetnek, hiteles képviselői, hogy amikor Jézus Krisztus hamarosan megjelenik az ég felhőiben, mi is csatlakozhassunk Elizeushoz és minden szentekhez, birtokba véve csodálatos ajándékainkat Jézustól. Ez a reményünk, ez az, hogy vagyunk Krisztus követői.

Á

Á

Dr. Szilvási András